

(Priloga Vrtcu.)

Št. 7.

Ljubljana, dne 1. julija 1905.

XIII. tečaj.

Metuljčki.

Metuljčki beli
So prijeteli
Na pisano ravan,
Ko mladi vstal je dan.

A cvatke vrle
So med zaprle
Še bolj na čašic dno,
Metuljčkom dele to:

Pa so dehteče
Rožice rdeče
Prosili prav lepó,
Naj jim čašice odpró.

„Le marljiva
Bučela siva
Med naj pri nas dobi, —
Ne pa lenuhi vi!“

Gradiški.

Ženjice.

Dozorela je pšenica
Sredi širnega polja;
Urno v roke srp, ženjica,
Da bo zrnje prej doma.

Veter veje po poljani,
Lahnó s klasjem šepeta:
„Pride smrt ob uri rani,
Vsaka bilčica bo šla!“ . . .

Veter klasje pripogiba,
Da ihtí in da šumi —
Naj se, naj se še poziba, —
Dokler smrt ne prihití . . .

Slavko Slavič.